

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 15C/13/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5716200282
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 01. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miriam Štillová
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2017:5716200282.3

Rozhodnutie

Okresný súd Martin v konaní pred sudcom JUDr. Miriam Štillovou v spore žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., IČO: 31 575 951, so sídlom Hodžova 11, 010 11 Žilina, proti žalovanému: I. J., L.. XX.XX.XXXX, J. D. XXX, XXX XX D., v konaní o zaplatenie 1.986,57 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 1 986,57 eur spolu s vyčísleným úrokom vo výške 97,91 eur, s vyčísleným úrokom z omeškania vo výške 1,04 eur, úrokom vo výške 12,90 % ročne zo sumy 1 986,57 eur od 8.8.2013 do zaplatenia, úrokom z omeškania vo výške 8 % ročne z sumy 2 084,48 eur od 8.8.2013 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Žalobca má právo na náhradu trov konania voči žalovanému v celom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenu tunajšiemu súdu dňa 14.01.2016 sa žalobca domáhal voči žalovanému zaplatenia istiny 1.986,57 eur, vyčíslených úrokov v sume 97,91 eur, vyčíslených úrokov z omeškania v sume 1,04 eur spolu s 12,90 % úrokom ročne zo sumy 1.986,57 eur od 08.08.2013 do zaplatenia, s 8 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 2.084,48 eur od 08.08.2013 do zaplatenia, ako aj náhrady trov konania. V dôvodoch žaloby uviedol, že dňa 20.02.2013 uzatvoril so žalovaným Úverovú zmluvu č. 32638, na základe ktorej poskytol žalovanému peňažné prostriedky vo výške 2.000,00 eur. Poskytnutý úver a úroky sa žalovaný zaviazal splácať v pravidelných mesačných splátkach, so splatnosťou poslednej splátky dňa 15.02.2023. Po vyčerpaní poskytnutého úveru žalovaný porušil svoje zmluvné povinnosti, preto bol listom zo dňa 16.07.2013 vyzvaný na predčasné splatenie poskytnutého úveru do 07.08.2013. Napriek výzve nebola pohľadávka zo strany žalovaného uhradená. Okrem dlžnej sumy si žalobca uplatnil aj nárok na zákonný úrok z omeškania od 08.08.2013, t.j. odo dňa nasledujúceho po dni zosplatenia úveru.

2. Súd vo veci rozhodol na základe predložených listinných dôkazov Platobným rozkazom č.k. 15C/13/2016-29 zo dňa 24.02.2016. Platobný rozkaz sa žalovanému nepodarilo doručiť do vlastných rúk, preto ho súd uznesením č.k. 15C/13/2016-40 zo dňa 15.08.2016 zrušil.

3. Súd vo veci vytýčil pojednávanie na deň 25.01.2017, ktoré vykonal v neprítomnosti strán sporu. Žalobca ospravedlnil svoju neúčasť podaním doručeným súdu dňa 04.01.2017 z dôvodu hospodárnosti konania s úmyslom predísť navyšovaniu trov konania s tým, že súhlasí s konaním a rozhodnutím v jeho neprítomnosti, nakoľko všetky relevantné tvrdenia a dôkazy obsahuje žaloba, resp. odpoveď na výzvu súdu. Žalovanému súd zasielal predvolanie na pojednávanie na adresu z Registra obyvateľov, zásielka sa vrátila súdu ako nevyzdvihnutá v odbernej lehote dňa 05.01.2014. Deň vrátenia zásielky súd považuje za deň doručenia. Žalovaný svoju neúčasť neospravedlnil.

4. Súd sa oboznámil so žalobou, ktorá bola doložená do konania spolu s listinnými dôkazmi, ktoré doložil do konania žalobca a tieto boli doručované zákonným spôsobom aj žalovanému. Žalovaný sa k listinným dôkazom nevyjadril.

5. Súd zistil tento skutkový a právny stav. Žalobca uzavrel dňa 20.02.2013 so žalovaným Úverovú zmluvu č. 32638 (č.l. 7-8), na základe ktorej poskytol žalovanému úver vo výške 2.000,00 eur, s dohodnutým úrokom vo výške 12,90 % ročne, s výškou anuitnej mesačnej splátky v sume 29,91 eur k 15. dňu v mesiaci, s konečnou splatnosťou ku dňu 15.02.2023, pri výške RPMN 15,8 % a priemernej RPMN 19,37 %. Celková čiastka, ktorú musí klient zaplatiť bola zmluvne dohodnutá na sumu 3.828,00 eur. Žalovaný sa zmluvne zaviazal (čl. 3 bod 3.1 zmluvy) plniť záväzky vyplývajúce so zmluvy a zo všeobecných obchodných podmienok (č.l. 9-21), ktoré sú v zmysle zmluvy jej neoddeliteľnou súčasťou, riadne a včas. Dňa 20.05.2013 (č.l. 6) vyzval žalobca žalovaného k zaplateniu zameškaných splátok. V dôsledku neplnenia zmluvných povinností žalobca dňa 16.07.2013 (č.l. 5) predčasne zosplatnil úver, a zároveň vyzval žalovaného na úhradu celého dlhu vrátane príslušenstva do 07.08.2013.

6. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

7. Podľa § 52 ods. 2 OZ, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

8. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase vzniku právneho vzťahu (ďalej len „zákon č. 129/2010 Z.z.“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

9. Podľa § 2 zákona č. 129/2010 Z.z., na účely tohto zákona sa rozumie a) spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, b) veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti, d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

10. Podľa § 9 ods. 1 veta prvá zákona č. 129/2010 Z.z., zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu.

11. Podľa ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je povinný podľa tohto zákona platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

12. Podľa ust. § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

13. Súd mal za preukázané, že žalobca uzatvoril so žalovaným dňa 20.02.2013 zmluvu o úvere, ktorú súd vyhodnotil ako spotrebiteľskú zmluvu, nakoľko žalovaný uzatvoril zmluvu ako fyzická osoba nepodnikateľ a preto je v predmetnom zmluvnom vzťahu spotrebiteľom, pričom táto obsahovala všetky predpísané náležitosti. Na základe uvedenej zmluvy poskytol žalobca žalovanému peňažné prostriedky vo výške 2.000,00 eur. Zmluvný vzťah založený na základe predmetnej zmluvy medzi žalobcom a žalovaným spadá pod úpravu Zákona o spotrebiteľských úveroch a Občianskeho zákonníka, nakoľko súd nezistil žiadne okolnosti, ktoré by aplikáciu zákona o spotrebiteľských úveroch vylučovali. Nakoľko žalovaný porušil zmluvné podmienky tým, že nesplácal poskytnutý úver riadne a včas, vyhlásil právny predchodca žalobcu mimoriadnu splatnosť úveru. Žalobca dlžnú sumu vyčíslil na sumu pozostávajúcu z neuhradenej časti úveru vo výške 1.986,57 eur, z vyčísleného úroku v sume 97,91 eur a z vyčísleného úroku z omeškania v sume 1,04 eur. Žalobca si v žalobe uplatnil aj príslušenstvo, ktoré zodpovedalo zmluvným dojednaniam účastníkov, preto mu súd uplatnené príslušenstvo priznal. Uplatnené príslušenstvo pozostáva zo zmluvne dohodnutého úroku vo výške 12,90 % ročne z nezaplátenej istiny 1.986,57 eur od 08.08.2013, t.j. odo dňa nasledujúceho po dni zosplatnenia úveru.

Žalobca si ďalej v žalobnom návrhu uplatnil aj nárok na zaplatenie úroku z omeškania, nakoľko žalovaný sa dostal do omeškania so zaplatením dlžnej istiny, a to úrok z omeškania vo výške 8,00 % ročne z nezaplatennej istiny v sume 1.986,57 eur a nezaplatených úrokov v sume 97,91 eur od 08.08.2013. Výška úroku z omeškania a spôsob jeho uplatnenia boli uplatnené v súlade s ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s ust. § 3 ods. 1 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z.. Keďže v konaní nebolo preukázané, že by žalovaný dlžnú sumu uhradil, žalovaný žiadnym spôsobom nevyužil prostriedky procesnej obrany a listinné dôkazy doložené do konania ani skutkové tvrdenia neboli zo strany žalovaného rozporované, súd má za to, že žalobca prostriedkami procesného útoku preukázal dôvodnosť podanej žaloby. Súd preto žalobe v celom rozsahu vyhovel a žalovaného zaviazal na úhradu celej dlžnej sumy vrátane príslušenstva.

14. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

15. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

16. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru úspechu vo veci.

17. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd podľa ust. § 255 ods. 1 CSP a žalobcovi, keďže mal plný úspech vo veci, priznal proti žalovanému, ktorý vo veci úspech nemal, právo na náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie práva v celom rozsahu.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorému smeruje.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinnosť stanovená týmto rozsudkom nebude dobrovoľne splnená, možno podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov.